بسم الله الرحمن الرحيم

DİNİN KENDİLERİNE AİT OLDUĞUNU DÜŞÜNENLER

İbrahim öncesindeki resulleri dışarıda bırakarak söylesek bile İbrahim sonrası resullerin "musaddık ve mübeşşir" olduklarını söyleyebiliriz yani hemen hepsi kendisinden önceki resulle irtibatlandırılarak ve kendisinden sonraki resulü de müjdeleyerek meşruiyet kazanmıştır.

Bu durumda bir resul geldiğinde onun yaşamında, ona inananlar "gelecek olan bir resul" haberine de inanmış olmaları gerekmektedir. Mesela, İsa, *"Benden sonra Ahmet gelecek."* demektedir. İsa'ya inanmayanlar zaten inanmadıkları için onun verdiği bu habere de inanmayacaklardır. İsa yaşarken ona inananlar ise onun geçmişe veya geleceğe dair verdiği haberlere de inanmaları gerekmektedir. Mesela, İsa'nın geçmişe dair, önceki resullerin hayatlarının ve mücadelelerinin insanlar tarafından bilinenler gibi olmadığını, gerçeğin bambaşka olduğunu söylemesi, onların doğru haberlerini vermesi İsa yaşarken İsa'ya inananların mutlaka inanması gereken şeylerdir.

"İsa, iyi adamsın hoş adamsın ama Musa hakkında verdiğin haberlere inanmıyoruz çünkü elimizde ciltler dolusu tarih kitabı var ve senin verdiğin haberler bunlara uygun değil." diyemezlerdi herhalde. Bu yüzden geçmişe dair haberlere de inanmış olmaları gerekmektedir.

Aynı şekilde geleceğe dair haberlere de inanmaları şarttır. *"Benden sonra Ahmet gelecek."* dediğinde, *"Bu henüz gerçekleşmemiş geleceğe dair bir haberdir, geleceği Allah'tan başka kimse bilemez, o halde sen de bu konuda Ahmet mi gelecek Mehmet mi gelecek bilemezsin, hatta bir resul gelecek mi gelmeyecek mi bunu bilemezsin bu yüzden senin verdiğin bu gelecek haberine inanmıyoruz."* diyemezlerdi herhalde çünkü müminler bilirler ki İsa bu haberi kendi kafasından uydurmadı veya bilmedi, bu haberi vermesini Allah ona emretti.

Bu durumda, geleceği müjdelenen veya haber verilen resulü bekleyenler, inananlar olacaktır çünkü onların haricindekiler zaten inanmadıkları için bu habere de inanmayacaklardır.

İbrahim'e İshak ve Yakup müjdelenmiştir. İbrahim herhalde bu haberi kendine saklayıp kimseye söylememezlik etmemiştir (ki edemez). O halde İbrahim'e inananlar, daha gelmeden İshak ve Yakup diye iki resulün haberini almış bu habere inanmış olarak resul beklentisi içine girmiş olmaları gerekmektedir.

Benzer beklentilerin Yusuf, Esbat, Musa için olduğunu da bu kurala binaen söyleyebiliriz. Nitekim Kur'an'da anlatılan kıssalardan bunu çıkarmaktayız. Bunları söylememiş olsak bile en azından NUH, İBRAHİM, MUSA, İSA VE MUHAMMED için bunu rahatlıkla söyleyebiliriz hatta hiç böyle olmasa bile sadece bir tek resulün önceden müjdelenmiş olmasından yola çıkarak aynı şeyi söyleyebiliriz.

Bir resul gelir; ona inanmayanlar zaten inanmadıkları için resulün önceye ve sonraya dair verdiği haberler onlar açısından bir şey ifade etmez ama inananlar için resulün önceye ve sonraya dair verdiği haberler kesin inançtır.

Kur'an'daki *resul kıssaları*na baktığımızda resuller hep muhataplarına önceki resulleri örnek vermektedirler. Mesela, sarayda imanını gizleyen adam, karşısındaki muhataplarına Nuh, Semud, Ad ve Ahzab'ın haberlerini vermektedir. Şimdi bunlar eğer o resullere inanmayanlar veya inanmayanların izinden gidenler olsaydı, cevaben: *"Biz onlara da inanmamıştık ki."* demiş olmaları gerekmektedir.

Kur'an'daki *resul kıssaları*nın tamamında resullerin muhatapları arasında *"Resul mesul bilmeyiz ve inanmayız, ne o öyle 'gökten haber alıyor' falan, geçin bunları, öyle şey olmaz."* diyen birine rastlanılmamaktadır yani herhangi bir resulle muhatap olanlar 'risalet' diye bir şeye inanmayanlar değil, İNANANLARDIR.

Ayetler, resullerin karşısındaki resule inanmayanları *'KAFİRUN'* veya *'ELLEZİNE KEFERU'* olarak tanımlıyor. Bu, şu manaya gelmez, gelemez: *"Bunlar öteden beri gelen tüm resullere inanmayanlardır, 'risalet' diye bir şeyi kabul etmeyenlerdir, Allah'a hiç inanmayanlardır."* Hayır, tam tersi resuller onlara önceki resullere inanmayanları örnek verdiklerinde onlar *"Biz onlara da inanmadık."* demediler. O halde resullere karşı çıkanlar "RİSALETE İNANANLAR" olmaktadır.

Muhammed'e inanmayanlar İsa'ya ve öncesine inananlardır. İsa'ya karşı çıkanlar Musa ve öncesine inananlardır. Yusuf'a karşı çıkanlar Yakup ve öncesine inananlardır. Tıpkı bugün *"Sadece Kur'an!"* dendiğinde *"Kur'an yetmez!"* diyenlerin Kur'an'a iman ettiğini söyleyenler olması gibi.

Peki, bu nasıl mümkündür ve resule inandığını söyleyenler nasıl olur da resule karşı çıkarlar ve alabildiğine ona muhalefet ederler?

Bunun tek bir açıklaması vardır: Bir resul kendisine inananlara kendisinden sonra bir resul geleceğini söylemekle insanları BEKLENTİ içine sokmaktadır. Bu beklentinin canlı tutulması resul öldükten sonra ona inananlar tarafından yapılmaktadır.

Mesela, İsa kendisinden sonra 'Ahmet' diye bir resulün geleceğini söylemiş ve bir süre sonra ölmüştür. (Yüce dostlar katına gitmiştir.) Resul o öldükten hemen sonra gelmemiştir. İnananlar inanç olarak onu beklemektedirler ama öte yandan inançlarından dolayı yaşadıkları kendi pratikleri vardır. Bu pratikler, gelmesi beklenen resul hakkındaki beklentileri, haber verildiğinden farklı bir şekle sokmaktadır.

İsa ölmüştür ve ona inananlar ne içtimai ne iktisadi ne de siyasi bir güç elde etmişlerdir tam tersi ezilmiş, sömürülmüş, horlanmış, öldürülmüş, sürülmüş, eziyet ve işkence görmüşlerdir. Bu ortam içinde, gelmesi beklenen resul kendileri için bir kurtarıcıya dönüşmektedir. Bu, aynı zamanda, gelmesi beklenen resulün onlar tarafından sahiplenilmesine yol açmaktadır çünkü resulü bekleyenler kendilerini dinin temsilcisi, kendilerinin o dine, o dinin de kendilerine ait olduğunu düşünmektedirler. Müslümanların kendi yaşadıklarına *İslam Tarihi* demeleri bu yüzdendir.

Muhammed öncesinde, insanlara, *"İslam Tarihi'ni anlatın."* dediğimizde, onlar da kendilerinden başlayarak Âdem'e uzanan bir hikâye anlatacaklardı yani Muhammed'e inandığını söyleyenlerin *İslam Tarihi* anlayışı ne ise önceki resule inandığını söyleyenler için de

İslam Tarihi odur. Bu tarihin üzerine oturduğu zemin, ister istemez biri diğerine eklenen geçmişe dair haberler olacaktır. İşte bu haberler sadece geçmişi değil aynı zamanda geleceği de şekillendiren haberler olacak ve resul beklentisi de bu haberlere göre her dönemde yeniden şekillenecektir. Öyle ki en sonunda, gelmesi beklenen resule dair önceki resulün verdiği haberler tanınmaz bir çehreye bürünecektir. Nihayetinde gelmesi beklenen resul geldiğinde, o resul, beklentileri karşılamayan yalancı bir adama dönüşecektir.

Geleceği önceden müjdelenen resullerin kıssalarına baktığımızda, onların karşısındakilerin, önceki resullere inananlar ama *"Ben resulüm."* diyen resulün kendilerinin beklentilerini karşılamadığını söyleyenler olduğunu görmekteyiz.

Bu hep böyle olmuş ve hep böyle olacak gibi durmaktadır.

'Hakiki İslam' söylemi daima 'YETMEZ' olarak nitelenecektir. *"Yetmesi için ne lazım?"* dendiğinde ise bugün verilen cevaplarla geçmişte verilen cevapların tıpatıp aynı olduğunu görmekteyiz: *"Biz ona değil o bize uyacak..."*

Kusursuzluk sadece Âlemlerin Rabbi Allah'ın olabileceği bir şeydir.

الحمد لله رب العلمين

Ramazan Demir
30.12.2023